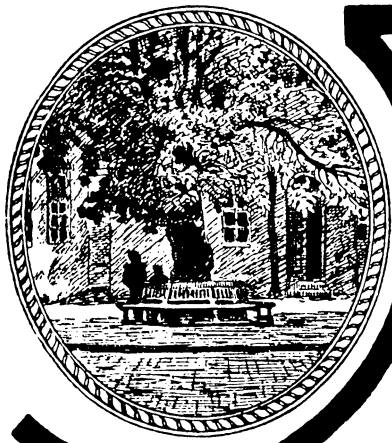

REGENSEN

DET STORTE BIL
7. 1948
BYLIGTMEK

REGENSJANERSAMFUNDETS
XXXXXXXX MEDLEMSBLAD

VI. Serie Nr. 7

December 1947

Det berømteste Billede af Christian X paa Regensen. Kongen hilser paa Linden ved dens 150 Aars Fødselsdag 12. Maj 1935.

Christian X og Regensen

Af fhv. Regensprovst, Professor *Knud Fabricius*

Kong Christian X er den første og hidtil eneste danske Konge, som har gæstet Regensen. Mere end det: Han befandt sig øjensynligt vel derinde, da han atter og atter gentog Besøget.

Første Gang var ved Kommunitetets 350-Aars Jubilæum 1919, da Kongen kom igen allerede Dagen efter. Saa var der ganske vist en Pause paa fire Aar, før Regensens 300-Aars Fødselsdag 1923 atter kaldte ham ind paa Gaarden, men fra da af blev Mellemrummene mellem hans Besøg kortere, og Anledningerne til dem mindre højtidelige, undertiden kun en almindelig Slaabrokaften paa Salen. Sidste Gang, Regensen saa Kongen indenfor sine Mure, var, da Linden i 1935 rundede de 150 Aar; da gik han i Spidsen for den lange Kæde, som trykkede Handsken i Haanden. Saa fulgte ikke længe efter de velkendte Begivenheder, som gjorde Festligheder paa Regensen unaturlige, og da denne Mørketid var til Ende, var Kongen blevet en gammel og nedbrudt Mand. Kong Christians Besøg paa Regensen ligger saaledes en Aarrække tilbage i Tiden; ingen nulevende Regensianer har overværet dem. Det kan derfor i lige høj Grad interessere den Slægt, som nu bor der, at faa et Indtryk af, hvorledes disse Samvær forløb, som dem, der var med, at genopfriske de Stemninger, som den Gang fremkaldtes baade hos Værterne og hos den celebre Gæst.

Benovelsen hos Beboerne, navnlig dem, der havde repræsentative Pligter, var til en Begyndelse ikke ringe. En Klokke forhørte sig i Forvejen forsigtigt, om det kunde gaa an, at han sagde, at »Kongens Nærværelse satte Kronen paa Værket«. Jo, det kunde godt gaa an, og mere end det. Det viste sig fra første Færd, at Kongen godt kunde tage den studentikose Tone, og han veg selv ikke tilbage fra at falde ind i den. Allerede under sit første Besøg i 1919 holdt han en hel Række Taler, der kulminerede, da han vendte sig til de islandske Studenter. Han stillede dem et snarligt Besøg i deres Hjemland i Udsigt, men — det var lige efter første Verdenskrigs Afslutning —: »I forstaar nok, at Ministrene er bange for, at Dronningen og jeg skal ryge af paa en Mine i Nordsøen«; og han endte med at slaa til Lyd for, at Island, ligesom allerede Norge, skulde tage en Produktion af Salpeter som Gødningsstof op. »For naar den danske Landmand tømmer sin Sæk paa Marken og ser, at der staar paa den: »Made on Iceland«, saa vil han sige: Ja, vi har da noget ud af Broderskabet med dem der oppe«. Kong Christian blev efterhaanden Æresmedlem af alle Gaardens Foreninger, og da »Tilia« en Gang som Symbol herfor overrakte ham et Alligatorskind, slyngede Kongen Skindet op over Ryggen, greb sit

Glas og udbød: »Jeg tror nok, der er flere af mine Kolleger i Europa, som er Riddere af den lille Dille, men jeg er den eneste, som er Ridder af den store«.

Men var Formen for Kong Christians Taler oftest fri og munter, var Indholdet altid præget af Alvor, og han blev aldrig træt af at pege paa, at Studenten er en Søn af Folket; at han vender tilbage til, hvor han kom fra; og at hans Livsgerning skal være viet dette Folk. Under sine Besøg paa Regensen færdedes Kongen desuden frit mellem Studenterne, talte med dem om deres Forhold og Interesser, aflagde Visitter paa deres Værelser og leverede Autografer, ligesom han taalmodigt fandt sig i Snap-shots. Og hans Besøg efterlod varige Virkninger, saa at han mindedes, naar han ikke selv var til Stede, thi allerede under sit første Besøg oprettede han det Lindelegat, hvis Renter bruges til en Kongefrokost under Træet hvert Aar paa dets Fødselsdag. Under den tyske Besættelse, da Prisniveauet laa saa meget højere end i 1919, forøgede Kongen Legatkapitalen betydeligt, idet han samtidig betingede sig, at dette paa Grund af de særlige da raadende Forhold ikke maatte blive kendt i videre Kredse paa Regensen. At Kongen ogsaa paa sin Side stadig fulgte Forholdene derinde med Interesse, fremgaar af, at hver Gang han traf sammen med dets Forstander, spurgte han ham ud om, hvorledes det gik paa Gaarden, og bad ham bringe sin Hilsen til Regensalumnerne. En særlig Tilfredsstillelse vakte det da ogsaa paa Regensen, da det forlød, at Kongen en Lørdag Aften i Studenterforeningen havde fremhævet Regensen som det Sted, hvor han havde befundet sig særligt vel ved at møde Studenteraanden i en tiltalende Form.

Det kunde jo ikke være andet, end at Kong Christian under sin Forbindelse med Regensen kom i stærkest Berøring med dens Ledelse, og at denne derfor fik det mest mangesidige Indtryk af hans Personlighed og Karakter. Det er maaske derfor berettiget tilsidst at anføre et Par Træk til nærmere Belysning heraf, der særlig har fæstnet sig i Erindringen. I 1920'erne var det i en Aarrække Skik, at Regensprovsten blev indbudt til at deltage i de Udflugter af Studenterangerne til Sorgenfri Slot, hvor Kongen og Dronningen var Værter under enkle og hyggelige Former. Ved en saadan Lejlighed erklærede Kongen, at det egentlig havde været Tanken at lade Aftensmaaltidet foregaa under aaben Himmel paa Terrassen, »men da Regensprovsten nylig har rejst sig fra et langt og svært Sygeleje, har vi anset det for rigtigst hellere at holde det herinde i Havesalen«. Dette skal alene nævnes som et Bevis paa Kongens kærlige Omtanke for andre Mennesker; ogsaa ved andre Lejligheder gav han Vidnesbyrd om den Varme, forbundet med dyb Pligtfølelse, som boede i ham. Under et Kongebesøg paa Salen, hvor nogle Studenterangere foredrog en Række klassiske danske Sange, drejede Kongen sig pludselig om til Provsten, der sad ved Siden af ham, lagde Haanden paa hans Knæ og udbød: »Nu skal De lægge Mærke til det, der kommer. Det er Heises »Ønsk aldrig

tilbage de Dage, som svandt!« For — ikke sandt — det er jo det, det kommer an paa her i Livet, at vi udnytter Tiden, mens vi har den, inden det er for silde.« Og mens han udviklede denne Tanke nærmere, saa jeg op i hans Ansigt, og hans Øjne var blanke. —

Det er i saadanne Øjeblikke, der slaar en elektrisk Gnist over fra Menneske til Menneske, og en Følelse skabes, som ikke dør.

Knud Fabricius.

Kaj Munks Klokkelegat

Den 28. November modtog jeg en Skrivelse fra Universitetets Rektor, en Skrivelse, som sikkert alle Generationers Klokkere har drømt om en skønne Dag at finde paa Postbordet paa Læsesalen: Meddelelsen om, at der var tilflydt Klokkerkassen et klækkeligt Legat til Brug for fællesregensielle Arrangementer.

Det viste sig at være den officielle Meddelelse om Kaj Munks Klokkelegat, der nu forelaa.

Legatsummen bestaar pr. 6. Novbr. af 32,590,23 Kr., og Renterne af dette Beløb skal i Følge Legatfundatsens § 4 anvendes til Skovture, Slaabrokafter eller andre fællesregensielle Arrangementer i Aarets Løb efter Klokkerens Bestemmelser, der dog maa have Provstens og V.P.s Approbation.

Af særlig Interesse er den Omstændighed, at der i Legatsummen indgaar et Beløb, stort 388,83 Kr., hidrørende fra den kontante Pengegave, Regensianerne overrakte Munk som Paaskønnelse for hans Virke paa Gaarden, og som han straks satte paa en Bankbog med den Tanke senere at oprette et Regenslegat.

Det blev ikke ham selv, men hans Hustru, Fru Lise Munk, der kom til at realisere denne Plan, og Midler til at stifte et betydeligt Regenslegat indkom derved, at en Andel i Overskudet ved Udgivelsen af »Bogen om Kaj Munk« af Westermanns Forlag stilledes til Disposition for Fru Lise Munk.

Ogsaa her i Regensianersamfundets Medlemsblad vil jeg benytte Lejligheden til paa alle Regensianeres Vegne at rette en varm Tak til Fru Lise for den smukke Maade, hvorpaa hun har ført sin Mands Tanke ud i Livet.

Jørgen Kock.

Portnerparret fotograferet paa
Jubilæumsdagen

Da Kaj Munk knækkede Stængerne ...

Regensens jubilerende Portnerpar fortæller

Hvad den nye Portner angaar — det er den Larsen, som fulgte efter den Frederiksen, der var gift med Fru Frederiksen, der var Regensens Portner — da er det svært at se rettere end, at de kaldende Myndigheder har været heldige i deres Valg. Den runde og tjenstvillige Mand og hans hjælpsomme og huslige Kone vil sikkert snart falde til paa Regensen og blive et uundværligt Led af den, velsete iblandt os saavel paa de rolige Eftermiddagsdage som ved de glasffjendske Gilder.

Saadan skrev Kaj Munk i sine »Spredte Indtryk fra mit Klokkerat«, meddelt i »Regensen« 1923. Og naar vi nu 24 Aar senere — i det Aar, samme Larsen med selvsamme Kone har holdt sit 25-Aars Jubilæum som Regensens Portner — sidder i den hyggelige Stue ud mod Kannikestræde og snakker gamle Dage med Parret, maa det indrømmes, at Kaj Munk saa rigtigt.

— Ja, det var Munk, der bød os velkommen, da vi rykkede ind, siger Larsen, — og han kom en hel Del hos os. Engang han var her, spurgte jeg ham, om han vilde have et Glas Vin, men det vilde han ikke. — Saa en Sølvbajer da? Ja, saadan en havde han aldrig smagt, saa det vilde han gerne.

— Og da Munk foretog sin berømte Flytning herfra til Buddinge, var det Fatter, der skaffede Vognen, falder Fru Larsen ind.

— Han kom ikke længere end til Farimagsgade i første Omgang, fortsætter Larsen. — Dèr standsede Hesten kraftigt op for rødt, med det for Munk forbløffende Resultat, at Vognen fik Overbalance og begge Stænger knækkede, saa han maatte have nye, inden han kunde komme videre.

— Det gik naturligvis saadan, at de Regensianere, vi mødte først, er dem, vi husker bedst. Der var Okkels, som gik her ud og ind og betragtede

sig som Plejesøn af Huset, Bittmann, Peter Bertelsen, Krogh, Tønnesen, »Sjasen« (Lindeskov), »Filius« (Staunstrup), Hye-Knudsen. Ja, og saa var der »Kanonslag«, ogsaa kaldet Lauritz Larsen...

— De ser ud, som om De kunde en god Historie om ham?

— Næh, det tror jeg nu ikke, vi vil fortælle, siger Fru Larsen med et afværgende Smil.

— Men har De hørt om »Hjemmedøberen«? replicerer Larsen. — Han hed vist egentlig Johs. Larsen og er nu Sognepræst et Sted ovre i Jylland. Nogen Morgenmand var han ikke, og saa fik nogle af Kammeraterne den lyse Idé at indrykke en Annonce i Avisen med »Kanariefugl faas gratis«, og det kan nok være, Døberen fik Besøg: alle Københavns gamle Koner kom løbende op til ham Formiddagen igennem for at faa den sølle Kanariefugl, han aldrig havde haft.

— Har De ikke ogsaa nogle lidt bitrere Minder herinde fra? spørger jeg.

— Jo, det har ikke altid været lige sjovt at bo i Portnerboligen paa Regensen — det maa De godt skrive, siger Fru Larsen. — Da vi flyttede herind, var Gulvet i Soveværelset saadan, at vi gik igennem det, og efter at der saa var lavet i Stand, har vi to Gange maattet have gravet op for Rotter.

— Og saa kunde man da ogsaa nævne dengang nuværende Politadvokat N. A. Poulsen smed en Snebold ind ad Vinduet til os, mens vi sad og drak Kaffe, saa hele Bordet blev oversaaet med Glasskaar, mener Larsen, og hans Kone supplerer:

— Noget tilsvarende skete forøvrigt ogsaa engang, jeg stod og vaske-de op...

— Nej, pas nu hellere paa, hvad du siger, Mutter, for det var jo ogsaa en Politimand, Arthur Bach, saa det ender med, du bliver arresteret, hvis du siger det.

— De har vel oplevet nogen Vandinger i Tidens Løb?

— Utallige, svarer Larsen, og værst var det engang, det foregik lige her ovenover, og Vandet løb igennem Loftet og lige ned i Sengen til Børnene.

Snakken gaar videre, og skulde man referere det hele, kunde vi godt fylde »Regensen« med det — om dengang Portneren eller snarere hans Kone havde Marketenderi, hvor Regensianerne kunde faa Morgenkaffe, Frokost, Eftermiddagskaffe, Middag og Teatersnitter, om Kongens forskellige Besøg paa Gaarden, om Carstensen, Fabricius og V. P., om de store Jubilæumsfester, hvor der blev smurt og fortæret op til 1000 Stk. Smørrebrød, om Johs. Fog, hvis Eksamen Fru Larsen reddede ved Hjælp af en Omgang ekstra stærk Jordemoderkaffe o.s.v.

Vi faar ogsaa de mange flotte Jubilæumsgaver at se, og slutter med Ordenen, som Larsen dog ikke er sikker paa, han vil hænge i Knaphullet. — Det gaar nok ligesom med V. P., siger Fru Larsen. — Han siger ogsaa:

»Jeg render sgu ikke med den Slags«, og naar han en sjælden Gang *skal* have den paa, er den gerne løbet lidt an, saa jeg maa pudse den for ham.

— Er De ikke tørstig? spørger Fru Larsen pludselig.

— Næ, Tak, svarer man beskedent.

— Jo, De er — efter al den Snak.

Og et Øjeblik efter sidder hele Familien bænket omkring et Batteri Pilsnere, og saa gaar vi i Gang med at drøfte Gestapos gentagne Besøg paa Regensen i forskellige Anliggender. Men det er et helt Kapitel for sig.

— Jo, saa skal De lige til sidst have en lille Historie om Eithz Møller, en af de mest elskværdige Klokkere, Regensen har haft. Han foretog i en mægtig Brandert en vild Rundtur paa Cykle omkring Lindetræet, hvilket naturligvis resulterede i, at han væltede og skamferede Ansigtet. Men han naaede at blive saa pæn, som han nu kunde blive, til Jubilæumsfesten i Sommer, slutter Fru Larsen, og vi gaar igen ud under den efteraarssnøgne Lind, Regensianernes saavel som Portnerfamiliens Symbol.

Larsen skal fotograferes, men vil ikke gerne!

Guldmedalje paa Regensen

Carl Johan Olsen, født 27. August 1923, Student fra Svendborg Statsgymnasium 1942, stud. mag. (Skoleembedseksamen i Dansk og Fransk), fik i November Københavns Universitets Guldmedalje for Besvarelse af Universitetets Prisopgave for 1946 i Nordisk Filologi: Kritisk Redegørelse for de vigtigste Forsøg paa Tydning af den nordiske Omlyds og Brydnings Udviklingsforhold.

Er De med ...

til at støtte Regensianersamfundets Legat for virkelige regensielle Regensianere?
Ellers tager Ekspeditionsssekretær Karl Sørensen, Stockflethsvej 21, København F,
meget gerne mod Bidrag paa Giro Nr. 62755.

Regensianersamfundet gennem 30 Aar.

En Beretning af den afgaaede Formand *Chr. J. Baastrup*

Gamle Regens! De, som i Studentertiden fik den Lykke at leve uforglemmelige Aar indenfor dine røde Mure, vender senere i Livet atter og atter i Mindet tilbage til Oplevelserne paa Gaarden. Snart dukker en munter lille Episode frem, snart et værdifuldt og skønt Træk, saa staar en Ven fra Regensdagene klart for det indre Blik, eller en varm Tanke flyver til Mindet om den elskede gamle Regensprovst, Julius Lassen. Gamle Regens! Du gav os alle langt mere end Husly og Varme i nogle Ungdomsaar, du gav os Værdier for Livet — — —

Paa relativ faa Linier forsøger jeg i det følgende det umulige: at give et lille Indtryk af — — — ca. 30 Aar posthum Regenskontakt: 30 Aar i Regensianersamfundets Bestyrelse, Foreningen, som knytter Forbindelsen mellem ens eget Regensliv og ens Tilværelse i Tiderne efter dette, som knytter en til Gaarden selv, ogsaa efter at man har forladt den, og som knytter en til de stadig skiftende Generationer fra Tiden saavel før som efter, man selv boede derinde.

I Bladet plejer de vekslende Klokkere at give en Skildring af, hvad der har tildraget sig paa Gaarden i deres Tid. Hvad var rimeligere, end at de afgaaede Formænd for Regensianersamfundet gav en lignende Beskrivelse af, hvad der er sket i deres Formandstid. Men hidtil er dette ikke sket. Lad en ny Tradition da hermed være indledet!

De gamle Generationer, som har oplevet de 30 Aar, vil sikkert nikke genkendende til de Data, som jeg i yderst kortfattet Form vil ridse op, de unge Regensianere kender ikke meget til dette Stof. Forhaabentlig vil de interessere sig derfor. I hvert Fald vil jeg prøve paa at opremse de vigtigste Ting, som er sket — ikke blot i de 9 Aar, jeg selv sad som Formand for Regensianersamfundet, men ogsaa i Aarene, jeg forinden var Medlem af Bestyrelsen.

Regensianersamfundets Protokol har en Lakune for Tiden mellem 7. Marts 1908 til November 1914. Et kortfattet Resumé af Bladets Indhold i disse Aar er det magre Surrogat for, hvad Protokollen burde indeholde. Og det er Synd, for det var rige Aar for Regensianersamfundet: Bladet begyndte at udkomme — Nr. 1 i Oktober 1908 — og de første Aargange indeholdt ypperlige Bidrag. Kai Bredsdorff var Redaktør af de 4 første Numre, Otto Andrup af de følgende, og senere kom Hj. Elmquist til. I disse Aar skrev Bredsdorff flere af sine dødelige Sange, og Andrup skaffede Maleriet af Frederik den II til Salen. Festerne var straalende, bl. a. fordi Restaurations- og Spirituspriserne var ganske anderledes overkommelige end senere.

Ved første Møde efter Lakunen, 27. November 1914, blev jeg Medlem af Bestyrelsen. Formand var Hakon Jørgensen, hvis Ry ikke vil dø, saalænge Regensianersamfundet bestaar, Børneboe, hans Efterfølger som Formand, Bredsdorff, Helge Haar og Hj. Elmquist, som vi kan takke for omhyggelige Referater af Samfundets Liv i mange følgende Aar.

Ved Mødet 27. November drøftedes Provstekæden, som først blev til efter langvarige Forhandlinger og tilsidst ved et Kompromis, saaledes at Kæden blev lavet af Georg Jensen, medens Medaillon blev tegnet af mig.

1915 fremstillede Heinrich Hansen Raderingen af Provst Lassen. 11. Oktbr. 1915 havde vi den største og pragtfuldeste Fest, som jeg har oplevet i Tilknytning til Regensen — og jeg har oplevet mange straalende Fester der — 50 Aars Jubilæet for Klokkerinstitutionens Stiftelse. Festen var dyr, hele 6 Kr. Vi spiste en Festdiner paa Langelinie-

pavillonen og kørte i Biler til Gaarden. Talrige gamle Klokkere var mødt, hver af dem fik en Klokke, de ældste en stor, de yngste en lille. Vi havde fremskaffet utrolig mange Størrelser af disse Musikinstrumenter — Gud Fader bevares for et Spektakel under Soldet!

7. Oktbr. 1916 kom Regensianersamfundets nuværende Formand, Oluf Petersen, ind i Bestyrelsen.

1917 afsløredes paa Salen Kultegningen af V. P.s Forgænger, den afdøde Viceprovst Skouboe, tegnet af Kunstmaler Hugo Larsen.

14. Septbr. 1919 fejredes Provst Jul. Lassen i Anledning af hans 70 Aars Fødselsdag med Mindelegat — vi naaede Kr. 6,347 — med Fakkeltog og — naturligvis — en dundrende Fest paa Salen. Efter denne Aareladning af Foreningens Midler maatte vi af økonomiske Grunde en Tid undlade at lade Bladet udkomme. Vi opkrævede i Stedet Kontingent to Gange paa eet Aar, uden at Medlemmerne opdagede det, og reddede paa denne forbryderiske Maade vor svage Økonomi.

Fra 1920 paabegyndtes de maanedlige Spilleaftener paa Regensen — disse hyggelige Sammenkomster, som nu i 26 Aar har været til saa stor Glæde for de kun alt for faa gamle Regensianere, som har deltaget deri.

1921 indsamlede vi Penge til et Værelse paa Studentergaarden — Værelset fik Navnet »Regensværelset«.

1922 støttede vi Arnold Busck, som udgav en »Regensianerstat« med Billeder og Biografier af de sidste 25 Aars Regensianere — en Tanke, som absolut bør tages op igen i 1947.

30. Juni 1923 fejrede Regensen sit 300 Aars Jubilæum med Middag hos Nimb samt Sold paa Regensen, hvori Hs. Majestæt Kong Christian X deltog, en meget vellykket og morsom Fest. Saa vidt jeg erindrer, var det ved den Lejlighed, at Kongen blev opfordret til at gøre lige som sin Forfader og stifte en Regens og et Kommunitet. Majestæten svarede elegant og morsomt med at indstifte Lindelegatet.

1927 var Hakon Jørgensen død. I talrige Aar havde han været Regensianersamfundets ypperlige Formand. Han var en stor Personlighed, en prægtig Kammerat og en initiativrig, klog og vittig Akademiker, hvis Billede hænger paa Salen. Bjørneboe valgtes 24. August 1927 til hans Efterfølger som Formand.

1928 fejredes Regensianersamfundets 25 Aars Jubilæum ved en mægtig Fest, hvori Kongen deltog. Interesserede henvises til udførligt Referat i »Regensen«.

Efter længere forudgaaende Forhandlinger blev den smukke Dirigentklokke fremstillet og ved en Fest i 1931 overrakt Regensklokkeren.

9. Decbr. 1933 udtraadte Elmquist af Bestyrelsen, efter at have været Medlem af denne siden den »lovgivende Generalforsamling« 10. Decbr. 1904. Han har udført et enestaaende flittigt og samvittighedsfuldt Arbejde i Foreningen. Reinstrup overtog hans Hverv.

9. Febr. 1935 holdt »Pip« en pragtfuld Jubilæumsfest under »Hassans« sikre og gnistrende levende Ledelse.

12. Maj 1935 paa Lindens 150 Aars Fødselsdag afholdtes en Fest, hvori Kongen deltog i nogle Timer. Vi havde først spist paa Universitetet, og vandrede med Lampions til Regensen. Der var Illumination af Linden, og Stemningen var skyhøj.

7. Decbr. 1935 udtraadte Bredsdorff af Bestyrelsen, hvori han havde siddet siden 1906. Hans kammeratlige, vittige og dog stilfærdige Væsen havde gjort ham i ganske særlig Grad elsket af os alle, som betragtede ham som »den ideelle Regensianer«. Hans Sange, »Allons enfants de la Regence« — Regensens Slagsang —, »Kong Krissjan lagde ned sit Sværd ...« o.s.v. vil bevare hans Ry til sene Tider.

1936 modtog vi 3000 frs. fra afdøde Etatsraad Goldschmidt, en Sum, som vi straks fik belagt med saadanne Klausuler, at det ikke skulde være muligt for fremtidige Bestyrelser at solde Beløbet op.

21. Novbr. 1936 afgik Bjørneboe som Formand efter at have været Bestyrelsesmedlem siden 7. Marts 1908, deraf de sidste 10 Aar som Formand. Han var sidst paa Skansen som Bestyrelsesmedlem af Mændene fra Regensianersamfundets første Dage, denne Periode i Begyndelsen af Aarhundredet, som repræsenterede en Kulmination af Regenslivet. Hans smukke, repræsentative Fremtræden, hans hyggelige og elskværdige Fremtoning og hans kammeratlige og ægte regensielle Form gjorde det til et stort Tab for Regensianersamfundet, at han trak sig tilbage.

— — — —

1936 var af mange Grunde et vanskeligt Tidspunkt for en ny Formand:

De udenrigspolitiske Skyer hang truende over Europa og virkede allerede dengang tyngende. Regensianersamfundets Økonomi var i de senere Aar gaaet tilbage af forskellige Grunde. Saa min første »Regeringshandling« maatte blive at konsolidere Financerne ved Indskrænkninger — dette skete ved at tvinge Spilleaftenerne til at »hvile i sig selv«, en ikke særlig populær Foranstaltning.

3. Februar 1937 afholdtes den første Fest i min Formandstid: Vi var med Damer i »Det ny Teater« og saa »Genboerne« med Poul Reumert som Løjtnant v. Buddinge. Bagefter havde vi en yderst animeret Fest hos »Davidsen«.

21. Juni 1937 holdt vi Fest paa Fortet »Trekroner«, hvor der dengang var Restaurant. Derfra sejlede man til Højbro og marcherede til Rundetaarn, som holdt Jubilæum. Vi besteg Jubilaren, Oluf Petersen holdt en Festtale, og en i Dagens Anledning forfattet Sang blev afsunget. Aftenen sluttede med Sold paa Salen.

3. Juni 1938 besaa en henved 100-tallig Skare Regensianersamfundsmedlemmer med Damer det dengang endnu ikke aabnede Akvarium og Havforskningsinstitut paa Charlottenlund Slot. Harald Blegvad holdt et morsomt Foredrag om sin Rejse i Persien, om Fisk og Havslanger, Haremer o.s.v., hvorefter vi festede paa Skovriderkroen, hvor Stemningen var høj.

26. Novbr. 1938: Efter nogle nye Traditioner fra Aaret forud spiste vi Middag hos Davidsen før Generalforsamlingen paa Gaarden. Oppositionen beherskede ganske Generalforsamlingen. Den besatte Dirigentpladsen og gennemførte Aftenen igennem en energisk Kværling, — de foreslog Genvalg af Bestyrelsen, som genvalgte med Akklamation, kort sagt en yderst fornøjelig regensiell Oplevelse.

17. Juni 1939 kørte vi med Turistbiler — som det foregaaende Aar var der Damer med til Sommerfesten — til Hillerød. Museumsinspektør Jørgen Paulsen modtog os, Museumsdirektør Andrup lod Springvandet paa Slottet springe til Ære for os. Medbragt Smørrebrød fra Davidsen og Øl fra Carlsberg, et vidunderligt Foredrag af Andrup om den oldenborgske Kongerække og Dans i Lokaler, hvor almindelige dødelige aldrig sætter deres Fod, gav Deltagerne et uforglemmeligt Minde. Bravo, Andrup og Jørgen Paulsen!

Og saa brød Verdenskrigen ud. En paatænkt Fest maatte udskydes indtil videre, men Generalforsamlingen efter Middagen hos Davidsen blev afholdt, vellykket som altid.

Efter talrige og store Vanskeligheder lykkedes det at afholde en storstilet Fest paa Regensen i Anledning af Klokkerinstitutionens 75 Aars Bestaaen. Der var ca. 150 Deltagere, saaledes at ogsaa Musikstuen maatte inddrages i Festarrangementet. Talrige gamle Klokkere var mødt. Blandt Deltagerne saas Kammerherre Krag og Dr. Rasmussen, som begge var i 80'erne, men som holdt ud til Festens Slut; talrige Regensianere fra »Guldolderen« i Begyndelsen af Aarhundredet var til Stede. Billedet af Hakon Jørgensen blev afsløret efter en ypperlig Tale af Bredsdorff. Johs. Fog, Harald Blegvad og E. Jarløv holdt en grinagtig Fællestale, Prof. Okkels talte paa de gamle Klokkers Vegne — Kaj Munk, som skulde have holdt Talen, var forhindret i at møde. Stemningen var over al Beskrivelse. Det blev den sidste store Regensfest, som jeg fik Anledning til at arrangere.

Spilleaftenerne maatte lægges paa de Dage, Kommunitetet blev uddelt, da dette var de eneste Dage, Salen blev opvarmet. Sorte Gardiner dækkede Vinduerne. Regensianersamfundet skænkede Regensen disse sørgelige Symboler paa de triste Tider.

I 1941 enedes Regensianersamfundet og de nulevende Regensianere om at lade V. P. male til senere Ophængning paa Salen. Den fra Paris hjemvendte Kunstmaler Gorm Hansen fremstillede det saare vellignende Portræt af Thune Jacobsen. Paa dennes 70 Aars Fødselsdag mødte en Del af Regensianersamfundets Bestyrelse paa Gaarden og overrakte sammen med en Delegation af nulevende Regensianere Maleriet til V. P.

Lange Ture var udelukket, Turistbiler kunde ikke lejes, men vi var ufortrødne: 20. Juni 1941 tog Regensianersamfundets Medlemmer med Damer til Klampenborg og saa Cirkusrevyen paa Dyrehavsbakken. Vi sluttede Aftenen med Fællesspisning paa Studenterkilden.

I 1942 blev Vanskelighederne endnu større end Aaret før. Sommerturen blev — som tidligere med Damer — til Frederiksberg Slot, som vi besaa. En smuk Tur i Haveselskabets Have afsluttedes i Thesalonen.

1943 holdt Regensprovsten, Prof. Fabricius, sit 25 Aars Regensjubilæum. Regensianersamfundet skænkede ham et smukt Maleri af Regensen, malet af Svenssen. Ved en lille Formiddagsfest overrakte det ham.

Sommerfesten — med Damer — gik til Frilandsmuseet ved Lyngby, som blev os forevist af Museumsdirektør Uldahl. Aftenfest med Dans paa Hammers Kro, hvor den gamle Regensianer, Peter de Hemmer Gudme, dukkede op, netop løsladt fra Fængslet. Han blev varmt fejret. Kort efter blev han atter arresteret, og han endte sit Liv paa Shellhuset som en Helt.

Spilleaftenerne maatte aflyses paa Grund af Spærretiden.

Hostrupfesterne i 1944 samlede atter Regensianere og Regensianersamfundsmedlemmer til Fest paa Regensen, men saa var det Slut med Resterne af de lyse, glade Sammenkomster. Tyskernes Mord og Terror harmonerede daarligt med de skønne, ubekymrede Fester. Om Aftenen gik man nødig ud paa Grund af Clearingmord paa Gaderne. 25. Marts 1944 afholdtes Generalforsamling. Jeg holdt en lille Mindetale om den myrdede gamle Regensianer, Kaj Munk, Overlæge Buchholtz om Peter de Hemmer Gudme og den gamle Kammerherre Krag, hvis Død kom kort efter, at hans Hjem var ødelagt ved Bombning.

Saa fratraadte jeg som Formand og foreslog som min Efterfølger Højesteretssagfører Oluf Petersen, som blev valgt med Akklamation.

De 9 Aar, jeg sad som Formand i Regensianersamfundet, var onde Aar for Danmark. Og dog var det skønne Tider: Studenternes Mod og Tro paa Fremtiden var ukuelig. Studenterne deltog med Liv og Sjæl i Modstandsbevægelsen, mange satte Livet i Vove, og mange mistede det. Det var en smuk og ejendommelig Situation, jeg oplevede engang, da Sirenerne jog mig ned i Regensens Beskyttelsesrum, hvor jeg saa Provsten omgivet af sine Regensianere, som spøjte og lo, medens de hjelmklædte Husvagter kom og gik. Den Episode burde males. Jeg maatte tænke paa Maleriet af Studenterne i 1659 i Universitetets Festsal — jo den danske Student af 1940—45 var en værdig Efterkommer af Studenten fra Svenskekrigens Tid, Nutidens danske Student lærte at holde Hovedet rejst. Det blev det sande Demokrati, da Studenter og Arbejdere, Professorer og Haandværkere mødtes paa lige Fod i fælles Kamp mod Gemenhed og Ondskab. Haard var Tiden, og dog maa man mindes det gamle Ord — let omskrevet: »Held den, der var Student i den rette Tid«. Den rette Tid var de Aar, da der sad tre medicinske Professorer i Frihedsraadet, men en Bølge af Kampaand og ubrydelig Frihedstrang rev Ungdommen med. — —

Men paa Baggrund af denne storslaaede Frihedsaand og de voldsomme Begivenheder tegnede Regensianersamfundets hyggelige smaa Opgaver sig unægtelig noget farveløse. De ydre Betingelser: Mørklægning, Spærretid, Restriktioner og Risikoen for Clearingmord paa Gader og Stræder hæmmede — som omtalt — Muligheden for at afholde

Sammenkomster og Fester, Tanken paa vore torturerede og myrdede Venner og Kammerater dræbte meget af Lysten til at arrangere og deltage i Fester og Sold, selv om vi i de mørke Aar trængte haardt til for en Stund at kaste dystre og tunge Pres fra os og glemme det onde i Kammeraternes glade Kreds.

— — — —

I dette kortfattede Referat har jeg kun undtagelsesvis omtalt de mange Kammerater, som paa forskellig Maade har udført et betydeligt Arbejde for Regensianersamfundet i min Formandstid. Ikke mindst burde jeg have fremhævet Redaktørerne af »Regensen«, bl. a. fordi deres Stilling hyppigt kan være temmelig besværlig. Det er nemlig til Tider svært at fremskaffe Stof til Bladet — et Forhold, som den ærede Læser af denne Artikel bedes lægge sig paa Sinde: Indlæg, Anekdoter, Skildringer af, hvad der skete, mens du, kære Læser, boede paa Gaarden, bør du forme — helst betydelig livligere, end jeg er i Stand til — og indsende til Redaktøren, og dit Aandsprodukt vil opnaa Udødelighed i Landets mest eksklusive Blad, »Regensen«s Spalter. Chr. Müller var i mange Aar vor samvittighedsfulde Redaktør, og stadig kan vi takke ham for de interessante Lister over, hvad gamle Regensianere opnaar af Stillinger i Samfundet, af Ordensdekorationer, samt naar de dør. Jørgen Paulsen passede i længere Tid, Scheibel i en kortere Periode det ærefulde Hverv paa bedste Vis, og det skal de alle have Tak for.

Den nuværende Formand, Oluf Petersen, røgtede i hele min Formandstid det saare nødvendige, men ikke særlig grinagtige Hverv som Kasserer, og den uforlignelige Carl Sørensen sørgede med aldrig svigtende Omhu for, at vore Medlemslister førtes à jour, at vi fik Meddelelse om Spilleaftenerne, og at vi paa Spilleaftenerne betalte den Øl, som vi skyldte i os. Reinstrup og senere Vigild refererede i Protokollen — til Glæde for fremtidige Historieforskere — Foreningens indre Liv, og »Hassan« (Søgaard Jørgensen), Harald Mohr, Bardram o.s.v. spiste »Prøvemaaltid« paa de til Dinér'er udvalgte Restauranter, og fyldte Bestyrelsesmøderne med sælsomme Forslag og geniale Idéer.

Jeg beklager, at jeg i denne min Beretning næsten ganske har undladt at omtale de talløse hyggelige Bestyrelsesmøder paa Beværtninger eller i Medlemmernes Hjem, Enketheder og Episoder fra de mange festlige Sammenkomster, de stormfulde Generalforsamlinger, hvor Juristeriet skød de skønneste Blomster, og Harald Blegvad, Gundel og Brun Pedersen dannede en chronisk blodtørstig Opposition. 1000'er af Idéer og Forslag har været fremsat og været debatteret i Bestyrelsesmøder og paa Generalforsamlinger, kasseret eller vedtaget, for dernæst for manges Vedkommende at blive glemt, naar de skulde føres ud i Livet. Kort sagt: Livet i Regensianersamfundet har været en Fortsættelse af Regenslivet, morsomt, paradoksalt, kammeratligt paa den skønne, stemningsfyldte Baggrund, som ikke kan defineres, men som vi alle føler, naar vi tænker paa den røde Gaard.

Skönt en Formand som Regel bedre end nogen anden kender Bestyrelsens Fejl og Undladelsessynder, plejer hans aandelige Blufærdighed at hindre Autokritik. Jeg er ingenlunde en Undtagelse fra denne Naturlov. Jeg vil her beklage en enkelt Ting fra min Formandstid — altsaa paa ingen Maade kritisere mig selv eller min Bestyrelse i Henhold til nævnte Naturlov: Det er ikke lykkedes os at hæve Medlemsantallet i Regensianersamfundet. Jeg vil til Slut udtale Ønsket om, at denne Opgave maa blive løst af min Eftermand, helst saaledes at man kan naa det, som burde være en Selvfølge: Enhver, som har boet paa Regensen, er Medlem af Regensianersamfundet.

Den jyske Afdeling

Den 16. November 1946 holdt den jyske Afdeling Generalforsamling i Studenterspisestuerne paa Aarhus Universitet. Der var ret stor Deltagelse, og man havde Fornøjelsen af at se Medlemmer fra forskellige Dele af Hovedlandet. Selve Generalforsamlingen forløb uden Storme af nogen Art, og alle Valg var Genvalg.

Medlemmerne havde derefter Lejlighed til at bese Universitetets nye smukke Aula, forinden man gik til Bords og indtog Oksestegen med Rødvin m. m. Aftenen sluttede med et Panchesold, hvor Stemningen steg til næsten regensielle Højder.

Man har drøftet indenfor Bestyrelsen, om man i Foraaret 1947 i Lighed med hvad der var Tilfældet i 1946, skulde fejre Lindens Fødselsdag ved en Frokost. I 1946 var det imidlertid saa heldigt, at selve Fødselsdagen faldt paa en Søndag, og da man ikke mente, at det vilde være muligt at samle tilstrækkelig Deltagelse, naar Frokosten ikke kunde finde Sted paa selve Dagen, blev Tanken opgivet.

Derimod vilde man gerne prøve at arrangere et Møde, hvor Medlemmerne havde Lejlighed til at tage Damer med. Regensianersamfundet i København er jo saa lykkeligt stillet, at der i København og den nærmeste Omegn findes Institutioner, hvortil en gammel Regensianer er knyttet, og den Omstændighed har jo givet Anledning til mange udmærkede Arrangementer gennem Aarene. Noget saadant har den jyske Afdeling ikke i tilsvarende Omfang; men det er Bestyrelsens Hensigt ved saadanne Medlemsmøder at faa gamle Regensianere til at komme til os og fortælle om Virksomhed og Oplevelser, som har Interesse udover det almindelige. Et saadant Møde var arrangeret til Afholdelse i Maj Maaned, men Foredragsholderen blev i sidste Øjeblik forhindret.

I Efteraaret optog man imidlertid paany Tanken, og man traf Aftale med Museumsinspektør Jørgen Paulsen, Frederiksborgmuseet, om at komme til Aarhus og holde et Causeri om Frederik den 2. og Christian den 4. og deres Tid, belyst gennem Lysbilleder af Portrætter fra Tiden.

Mødet afholdtes den 25. Oktober i Aar og kan, skønt Tidspunktet viste sig uheldigt, idet Efteraarsferien og en Kollegiefest samme Dag paa Universitetet forhindrede den helt store Tilslutning, roligt betegnes som en Sukces, som giver Bestyrelsen Lyst til at fortsætte ad den Vej.

De fremmødte Medlemmer med Damer fik en særdeles underholdende Aften og kunde ikke undgaa at blive revet med af det fængslende og interessante Indhold, Aftenens Gæst formaaede at give sit Causeri.

Efter Causeriet havde man Generalforsamling og sluttede med et hyggeligt Smørrebrødsbord med et efterfølgende Glas Punch. Generalforsamlingen medførte ingen Personændringer i Bestyrelsen.

»SKRAP« fylder 25 Aar

I de kølige, fugtige dage omkring midten af december 1922 var der stor opstandelse på gåræ. Man gik omkring i klynger og talte i munden på hinanden, og man trængtes omkring klokkeprotokollen for at give sin mening til kende for en større almenhed. Klokkeren, stud. theol. Kaj Munk, måtte bruge al sin autoritet for at holde trådene samlet. Som han skrev i dette blads martsnummer 1923 i »Sprede Indtryk fra mit Klokkeat« var der nemlig sket »noget nyt, katastrofalt, eruptionelt på Kong Kristians gamle, røde Gaard: en ny Forening var dannet: Skrap.« —

Hvad der i grunden skete omkring Skraps fødsel, lader sig desværre ikke objektivt fastslå i detaljer, men den skrapielle overlevering fortæller, at en del regensianere, der dels tilhørte de uafhængiges pariakaste og dels var tilknyttet de allerede eksisterende foreninger, indså, at regenslivet stod i fare for at stagnere, hvis ikke nye stimuli blev tilført den regenspolitiske foretagsomhed ved en ny forenings dannelse. Det var Døberen, Slagteren, Sjasen, Kean, Sprøjteføreren, Johs. P. og nogle flere, som dengang var ivrige og vittige protokolbestigere, og som nu sidder som værdige practici med borgerlige navne, der intet lader ane om deres glørværdige fortid. Den 13. december om aftenen holdt d'hr. undfangere et fortroligt møde på Døberens locum, 7×9, og inden midnat var den nyfødtes existens fastslået ved en plakat i porten: »'SKRAP' er en Realitet«, forsynet med klokkerens stempel og underskrift. Sagens formalia var bragt i orden ved, at Munks konstituerede balklokker, Johs. P., var indtrådt i foreningen og havde givet proklamationen sin høje signatur. Reelt anerkendtes Skrap dog i begyndelsen kun af sig selv, men denne anerkendelse var tilstrækkelig til at bære foreningen igennem den første tids storme. — Skraps stiftere havde opnået, hvad de vilde. I de nærmest følgende måneder gik et sandt Herrens vejr over Regensen, bølgerne gik højt, og protokollens blade vendtes hastigt for den friske vind. Striden stod navnlig om Skraps deltagelse i festarrangementet i anledning af Regensens 300 års fødselsdag den følgende sommer, og megen snedighed blev lagt for dagen i de forberedende forhandlinger, indtil den nye klokke ved et spidsfindigt kompromis, der tillod modstanderne, Pip og Gamle, at beholde deres principielle standpunkt, men sikrede Skrap en plads i komitéen, bragte ro om sagen. Man var efterhånden blevet klar over, at man ikke kunde komme uden om Skrap, der (det indrømmer Munk med et suk i »Sprede Indtryk«) reelt gjorde sig stærkt gældende på gården, og fuld anerkendelse nåedes allerede under valgforhandlingerne før generalforsamlingen det følgende efterår, da Skrap fik sin første Klokke.

I de følgende år er det gået Skrap, som det er gået de andre foreninger; der har været store tider, da gården helt prægedes af Skrap, og andre tider, da det berømte sværd ikke så ofte blev draget af skeden eller blev svunget med så voldsom kraft. Men set under eet har Skrap i sin levetid opnået store resultater i kappestriden om at være den stærkeste forening. Det viser sig allerede deri, at Skrap i sit jubilæumssemester er klokkeforening for trettende gang, og i sit femogtyvende år står i sin manddoms fulde kraft, så stærk og sammentømret i sin holdning udad mod den øvrige gård som nogensinde.

Men en regensforening er andet og mere end en faktor i det politiske spil, den er også det punkt, dens medlemmer samler sig om ved de store fester, og som sørger for deres fornødenheder i tomrummene derimellem ved kaffeafternerne og de små private gilder. Dog er heller ikke dette afgørende. En regensforenings berettigelse ligger først og fremmest i, at den skaber et sammenhold og et kammeratskab i det daglige, som ellers vanskeligt lod sig realisere, hvor så mange lever sammen som her på gåræ. Under arbejdet med for-

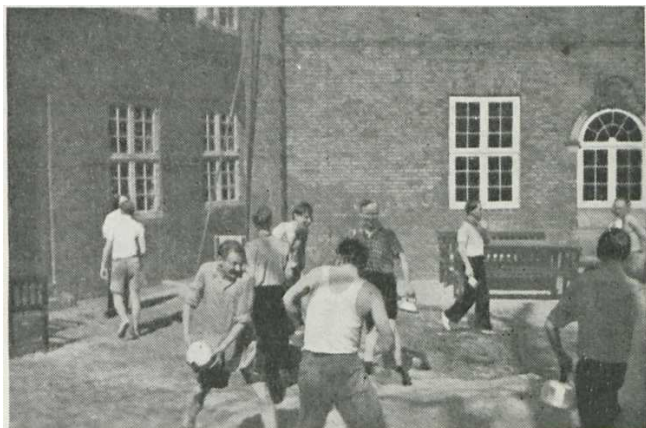
beredelserne til jubelfesten, hvor man har måttet grave dybt i arkiver og i gamle skrap-folks hukommelse, er det trådt meget stærkt frem, at det netop er dette sammenhold i stort og småt, der stadig har været Skraps styrke gennem de femogtyve år, som det er det i dag.

Enhver skrapmand har oplevet styrken af dette kammeratskab, og enhver skrapianer, der forblev tro imod det, vil, for såvidt det travle erhvervsliv tillader ham det, se det genoplevet ved jubilæumsfesten på salæ den 13. december. Thi da vil alle de regensianere, der er knyttet sammen ved det lilla bånd, samles til en middag og et punchesold for at hylde sig selv, SKRAP.

E. Kofod Hermansen.

Klokkerberetning

Vinterhalvaaret 1946—47

Effektiv Vanding

Et Par Timer før Valgforhandlingerne skulde finde Sted, paa det at passende Offer kunde blive udset til den saare betydningsfulde Post som Klokker for Vinterhalvaaret 1946—47 — eller mindre! — opfordrede Pip, Skrap, Tilian, Hof m. fl. Foreninger mig til, at jeg skulde lade mig opstille. I den Grad kom det bag paa mig — jeg havde ikke før tænkt mig den Mulighed, og mange paa Gaarden havde allerede

Maaneder i Forvejen — vildledt af en vis Jernhendrik! — udpeget en Gamling som givet Klokkeremne — at jeg lod mig overrumple og indvilligede deri, og saaledes gik det da til efter svare Veer, at »Uglen« igen blev Klokkerforening, efter at den i nogle Aar havde ført en noget dunkel Tilværelse.

»Viljen ser Vorherre paa, giver Kraften Vinge«, hedder det som bekendt, og det mente jeg jo nok, jeg som Teolog kunde sætte min Lid til, men efterhaanden som Modkoalitionen kom sig oven paa Nederlaget, og Modstanden mod Ugleklokkeratet blev stærkere, fik jeg større og større Forstaaelse for de Hedsporer blandt mine gæve Kaldsfrænder i Embedet, der vil have Salmen med disse Strofer ud af Salmebogen. Foreløbigt havde jeg nu en Række af særdeles potente Embedsmænd bag mig. Brugsmand blev en entreprenant Tiliast, der med Ildhu gik op i sin Gerning, og som — til benefice for eventuelle Slobrokafteners og Punchegilders — for ikke at tale om Revyens — lyriske Antræk — var udstyret med ikke saa lidt af en poetisk Aare; Laanemand var en typisk

Repræsentant fra det somatisk-aristokratiske Pip, Arkivarstillingen, som Konventet efterhaanden har sat sig paa, varetoges af en pæn Teolog, og P-Manden udgjordes af et Hoflem, der til Tider førte en særdeles skarp Pen. Tiliastbrugsmanden barslede allerede efter et Par Ugers Forløb med en Ølmand, der ved det at han var af samme Forening kunde styrke Tiliæ Potens — og ved sit Øl den øvrige Gaards med. Det skulde saaledes synes en let Sag for Klokkeren at holde Stand mod alle den i flere Henseender brandstærke Modkoalitions smidige Anslag og listige Pile. Men ak, længe varede det ikke, før der kom Mudder i selve Embedsmandsstanden. Saaledes vendte foromtalte Hofpen sig snart i al sin Styrke mod min Ringhed, og Klokkeratets første Halvdel kom til at staa i de store Kampagners Tegn. Det blev til en »Rottekamp«, en Ølaffære, idet jeg havde forholdt nogle Studentergaardsfjog en Kasse af den ædle Drik i en ølfattig Periode, og en Lokumsstrid, og hvad ved jeg. De mange »Fejder«, der naturligvis »udkæmpedes« i sand regensisk Aand, bevirkede imidlertid, at det blev en rig Tid, regensielt set. Klokken, der ingen synderlig Modstand mødte i sin Embedsperiode, er — forudsat han da ikke er en særligt fremragende Personlighed — sikkert at beklage.

De sædvanlige Fester, Høstfest og Julebal, foregik omtrent efter den gamle Recept. Man inviterer — i Fald man ikke er fast engageret — i sidste Øjeblik Hovedstadens dygtigste Quinde, danser et Par Timer paa Salæ, æder og drikker Frokost, danser igen og opdager andre skønne Quinds o.s.v. Porten er aaben hele Natten, Mogensen snakkesalig og vennsæl. Høstballet blev afholdt den 5. Oktbr. Aase Ziegler og Amdi-Riis underholdt. Juleballet løb af Stabelen den 14. Decbr. Efter Jul paakom der Klokkeren en stærk Trang til Bogning grundet paa nærførestaaende Examen, hvorfor han konstituerede Uglemanden Søren Hoff i Embedet, og det var under dennes Auspicer et paa Grund af Kulden forsinket — og noget forceret Fastelavnsbal fandt Sted paa Læsesalen den 8. Marts. — Det er dog vist alligevel det, der sker mellem Ballerne, der huskes bedst herindefra. Den daglige Skæmt og Latter, Diskussion og Protokolsmøri, Soldet og de ugentlige Kaffeafterner — og Slobrokafterne. Disse sidste indledte vi med en Festaften for V. P. den 3. Novbr. i Anledning af dennes 30 Aars Jubilæum som Regensprovst. V. P. læste 3. Krønikers-Bog af Kaj Munk, Udsnit af gamle Revyer og fortalte Minder fra sit Liv herinde. Man behøver vist ikke at sige, at vi morede os. V. P.s specielle Facon er kendt og elsket af enhver Regensianer. — Den 11. Novbr. holdt fhv. Udenrigsminister Christmas Møller Generalprøve paa den Tale om Danmarks aktuelle Situation, som han den følgende Uge høstede saa megen Virak for i Studenterforeningen. Prof. Fabricius var inviteret og deltog i Diskussionen bagefter. Men den Aften, vi sikkert vil huske længst, var Torsdag Aften den 12. Decbr., da vi havde inviteret Fru Kaj Munk herind, for at vi i Forening med kgl. Skuespiller Poul Reumert, Dr. theol. Niels Nøjgaard med Frue, Statsmeteorolog Sistoft og Hr. og Fru Arnold Busck kunde faa Lejlighed til at mindes Slobrokafternes egentlige Skaber — og takke Fru Munk for Tanken om et Regenslegat, der skulde oprettes af Penge, indkommet ved Salget af »Bogen om Kaj Munk, skrevet af Venner«. (Tanken er blevet Virkelighed i disse Dage). Reumert læste op af »Pilatus« og nogle af Kaj Munks Digte, Nøjgaard og Sistoft fortalte Minder fra K. M.s Regensetid, og Tale og Sang vekslede. Det blev en uforglemmelig Aften for os alle, og den mundede da ogsaa ud i, at Modkoalitionen »nedlagde Stridsøksen«, som det stod at læse i Protokollen følgende Dag. — Og saa maa jeg da ikke glemme Revyen, som løb af Stabelen den 23. Novbr. efter de sædvanlige Fødselsveer. Den blev go', siger man. I den konstituerede Klokkers Tid var en Slobrokaften med Læge Aage Berntsen, der læste op af egne Digte, og Kjell Olson. Det maa ogsaa nævnes, at Poul Reumert bevirkede, at vi alle fik Billetter til det kgl. Teaters Opførelse af »Pilatus«.

Jeg haaber, at det af alt dette vil ses, at Livet stadigvæk leves rigt og frodigt paa Gaaræ Gaard.

Hans F. Rasmussen.

Klokkeren taler ved Kaj Munk Festen. Forklaringen paa hans indbundne Hoved faar man sidst i Interviewet med Larsen

Sommerhalvaaret 1947

Midt i mine ihærdige Anstrengelser for at til-
egne mig 1½ Alen juridisk Lærebogslittera- og
makulatur med Henblik paa den sig hastigt nær-
mende Embedseksamen blev jeg i Gaar opfordret
til at koncipere den traditionelle Klokkerberet-
ning til »Regensen«. Da enhver Form for histo-
riske Oversigter, Sondringer, Inddelinger og Un-
derinddelinger som Følge af min ovennævnte
daglige Beskæftigelse er mig afskyelig, vil jeg i
den efterfølgende Fremstilling af sidste Epoke af
min akademiske Guldalder simpelthen blot for-
søge at genopfriske enkelte af de Begivenheder
i mit Klokkerat, som jeg særlig husker.

Generalforsamlingen samlede saa mange Del-
tagere som aldrig før i min Regenstid — vistnok
108 — og Stemningen og Spændingen var paa
mindst lige saa mange Graders Celsius. Stik imod
al Beregning fik Gamle Klokkeren (der faktisk
ikke længere havde Kommunitetet, men var
Gris) efter Modkoalitionens Udsagn til Dels be-
grundet i, at 3 Fidusmandatarer pludselig paa
Salen afslørede et skændigt Forræderi, idet de,
da Afstemningen skulde foregaa, var at finde paa
den modsatte Side af Bordet, og det er jo altid
fornøjeligt.

Det nylig oprettede Ølmandsembede har iøvrigt sat sit Præg paa Gaardens Liv paa
adskillige Omraader. Gennem Ledninger fra Tuborg og Carlsberg via Hakon sørger
Ølmanden i første Omgang for at slukke den regensielle Tørst, men Virkningerne
af hans Virksomhed fordeler sig vidt om som Ringene efter den velbekendte Sten
i Gadekæret: Regensens Brugs- og Laanekasser, Regensens Inventar- og Rengøringskonti
samt Regensianernes Blærer har flere Gange alle været en Sprængning nær. Samtidig
slipper man for som tidligere at hente to Bajere ad Gangen hos Hakon og Mejeri-Ande-
sen, der gnider sig i deres respektive snavsede og kolde Hænder ved Tanken om uden
Arbejde at kunne incassere Forhandleravancen. Den første Ølmand forlod i Efteraaret
Regensen som en holden Mand. Og han hyldede endda Princippet: stor Omsætning —
lille Avance. Paa travle Dage — som ved Lindeballet — aabnede han Vinduerne (paa
2 × 1) og ekspederede over Karmen, mens hans Kvinde trak Flasker op i Yderlocummet.
Hans Bror, der var Gris og sov i Krostuen, assisterede som Hovedbogholder og selvaut.
Revisor i det mangedobbelte Bogholderi.

Apropos Lindeballet: dette fandt Sted — for en Gangs Skyld — i det dejligste lune
Sommervejr paa Estraden i Gaarden og startede med et fælles og stærkt omdiskuteret,
men særdeles vellykket Panchesold — ligeledes i Gaarden. Ved en beklagelig Fejlta-
gelse fra Klokkerens Side kom der 10 halve Cognac for meget i Punchen, og selv en
Kasse Citronvand formaaede ikke ganske at udligne det fremkomne Overskud i Slag-
kraft. Da saa Baren aabnedes, og Musikken forsynede sig med to Tønder Øl, gik Resten
af sig selv. For en Sikkerheds Skyld bemærkes, at der var adskillige Deltagere tilbage
til Provstindens Morgenkaffe.

Forinden havde vi i Maj haft Bedebal. Dette ledes — bortset fra den fælles Punch paa Salen — med gejstlig Myndighed af stud. theol. Sv. Erik Rasmussen, da jeg desværre var noget indisponeret efter et kortere Sygeleje paa Grund af et Cykleuheld i Gaarden, hvilket jeg iøvrigt skal forbigaa i Korthed, allerede fordi jeg selv var den dominerende Hovdperson. Regensianernes Deltagelse i den Anledning var dog rørende, hvilket dog muligvis kan skyldes den Omstændighed, at de havde haft meget Fornøjelse af Cykleopvisningen, før jeg vältede.

Den 12. April fejredes Provstens 60 Aars Fødselsdag ved et saa stortstilet Arrangement som Festmiddag paa Salen med efterfølgende Bal. Festen gjorde det tillige ud for V.P.-Bal. Det er vist overflødigt at bemærke, at Aftenen blev en overordentlig festlig Hyldest til Regensens Autoriteter. Efter Ballet var det en Samling trætte Regensianere, der gik til Ro.

For fortsat at holde Folket i Form iværksattes en Skovtur til Esrom Sø, til hvis skønne Bred man naaede efter en umaadelig Vandring fra Hillerød under umaadelig Jammer fra de fysisk svageres Side, hvilken Jammer dog ændredes til umaadelig Højrosthed efter Indtagelsen af et umaadeligt Kvantum Mad og Spiritus.

Endvidere afholdtes paa Salen en vellykket Bridgeturning. En medvirkende Kraft ved dette Arrangement var en nu sagnomspunden Nordmand, der havde faaet Lov at bo paa Gaarden et halvt Aar, hvori det lykkedes ham at drikke et norsk Universitetsstipendium ganske og aldeles op, i hvilken Anledning han selvsagt vandt sig Klokkerens, Ølmandens og de fleste Regensianeres Bevaagenhed (kan nogen af Regensiansamfundets prøvede Folk drikke et stort Krus Øl paa 3 — tre — Sekunder?). »Nordbaggen«, som han kaldtes, blev optaget i Samfundet, som ellers ingen fremmed nogensinde er bleven det. Han var forøvrigt en dreven Bridgespiller, der nødig meldte under 7 Sans, naar han var i Form. Efter sin Tilbagerejse til Trondhjem fik han i Sommerferien Besøg af adskillige Regensianere, der kom for at nyde Polaregnens Natur- og andre Skonheder samt det mest mulige af deres indefrosne Tilgodehavender.

Foraarets »stærke« Gang var 3. Gang, hvor en 7—8 hæderkronede Regensgubber havde opslaaet deres Teltpæle og udfoldede saa livlig en Aktivitet, at Provsten til sidst paa sin sædvanlige elskværdige og venlige Facon maatte henlede Opmærksomheden paa Hensigtsmæssigheden af eventuelt — naturligvis efter Samraad med Klokkeren — at søge fastslaaet en mere stringent Fortolkning af Begrebet »anmeldelsespligtigt støjende Gilde«. Det skete en Mandag Eftermiddag, hvor der den foregaaende Week-end desværre var blevet destrueret en Del Inventar. Mørke Skyer trak altsaa op paa den ellers saa klare Horizont. Jeg husker ganske tydeligt, at man paa 3die Gang uheldigvis netop om Lørdagen havde faaet en Tønde Øl og lidt Snaps hjem til en planlagt Sammenkomst Mandag Aften, hvor Dagsordenen var en eksperimentel Forandring og Forbedring af Kaffeaftensinstituttet. Efter en alvorlig Drøftelse af den opstaaede Situation blev man enige om, at Øllet jo i hvert Fald vilde blive dovent, hvis det skulde forblive i Tønden, hvorfor man med alle Stemmer mod een (Klokkerens) besluttede at drikke det. Uheldigvis gik Snapsen med, hvorefter man i Hast komponerede en vægtig Slagsang, der siden blev alle Indflytteres og vandbare Personers Natteskræk. For at foregaa de yngre Regensianere med et godt Eksempel var det nu vor Pligt at meddele Provsten, at der var en Festlighed bogstavelig talt paa Trapperne, og at den muligvis vilde blive støjende efter de nye Regler, hvilken Anmeldelse Præpositus (i Pyjamas) med et stort Smil tog ad notam. Alt dette for atter at vise Provstens Uforlignelighed.

Naturligvis laa ogsaa Regensianernes aandelige Ballast mig stærkt paa Sinde, hvorfor jeg sikrede mig Ebbe Rode til en Slobrokaften, men forinden havde man aabenbart faaet nok. Da jeg vendte hjem efter Sommerferien, var jeg stormet af de forhaandenværende 27 Regensianere. Min Efterfølger — en Tiliast — sad en Uge, før han blev afsat, og i de resterende 3 Uger roterede Uglelemmerne paa Klokkertabureten.

Jørgen Eithz Møller.

Fhv. Lektor ved Horsens Statsskole *Hans Peter Hansen* (1894—97) er afgaaet ved Døden i August 1946.

Læge *Josva Truelsen* (1894—98) er afgaaet ved Døden 13. Marts 1947.

Grosserer *Hans Henrik Rudolph Haar*, København (1895—98) er afgaaet ved Døden 17. September 1946.

Docent, Dr. phil. *Jacob Peter Jacobsen* (1895—99) er afgaaet ved Døden 19. Juni 1946.

Professor, Dr. phil. *Johannes Lindhard* (1896—98) er afgaaet ved Døden 11. Oktober 1947.

Dr. med. *Jens Veje*, København (1896—98) er afgaaet ved Døden 21. Februar 1947.

Generalkonsul *R. Baumann*, Chicago (1897—99) har taget sin Afsked 31. Marts 1947.

Rektor *Aage Willumsen*, Ribe Katedralskole (1898—1900) har taget sin Afsked fra 31. Juli 1947.

Direktør *Henry Goldmann*, Statsanstalten for Livsforsikring (1898—1901) har taget sin Afsked fra 31. December 1947.

Dommer *Tyge Lind*, Slagelse (1898—1902) er afgaaet ved Døden 15. Januar 1947.

Politimester *Axel Rafael*, Faaborg (1898—1901), der tog sin Afsked fra 31. Januar 1947, er afgaaet ved Døden 2. April 1947.

Dommer *Jens Georg Bjerregaard*, Silkeborg (1899—1901) har taget sin Afsked fra 31. December 1946.

Stadsingeniør *Valdemar Andreas Westergaard*, Formand for Dansk Ingeniørforening, (1899—1901) er afgaaet ved Døden 13. November 1947.

Fhv. Lektor *H. E. N. Gjedsbøl* ved Fredericia Gymnasium (1900—02) er afgaaet ved Døden i April 1947.

Kredslæge *Harald Christian Rem*, Storeheddinge (1900—04) har taget sin Afsked fra 1. September 1947.

Rektor *V. S. Lauritsen*, Roskilde Katedralskole (1901—02) har taget sin Afsked fra 31. Juli 1947 og er blevet udnævnt til Dannebrogsmænd.

Departementschef *Aage Svendsen*, Justitsministeriet (1901—03) er udnævnt til Storkorsridder af Dannebrog 26. September 1947.

Lektor *Valdemar de Fine Olivarius*, Frederiksberg Gymnasium (1902—03) har taget sin Afsked fra 31. Juli 1947.

Overlæge *Ingvard Gerhard Svindt*, Centralsygehuset, Randers (1902—04) har taget sin Afsked fra 1. December 1947.

Præsident for Vestre Landsret *C. F. V. Vest* (1902—05) er afgaaet ved Døden 30. August 1947.

Fhv. Statsminister *Vilhelm Buhl* (1904—06) er udnævnt til Minister uden Portefeuille i Ministeriet Hedtoft med den Opgave at forestaa Samordningen af Retningslinierne for den økonomiske Politik, 13. November 1947.

Seminarieforstander *Helge Haar*, Ribe (1904—06) har taget sin Afsked og er den 16. August 1947 udnævnt til Dannebrogsmænd.

Biskop *Axel Rosendal*, Roskilde (1904—07) er udnævnt til Kommandør af Dannebrog 14. Maj 1947.

Departementschef *K. H. Kofoed*, Finansministeriet (1905—08) er udnævnt til Storkorsridder af Dannebrog 26. September 1947.

Dommer *Johannes Fabritius de Tegnagel* (1905—09) har siden 1945 været Dommer i Helsingør.

Overlæge *Christian I. Baastrup*, Bispebjerg Hospital (1906—09) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 14. November 1947.

Lektor *Theodor Christian Lind*, Statsskolen i Rønne (1907—10) har taget sin Afsked fra 31. Juli 1947.

Underfoged *Martin Bergild*, Københavns Byret (1907—08) har taget sin Afsked fra 30. November 1947.

Rektor *H. M. Jensen*, Frederiksborg Statsskole (1908—11) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 20. Februar 1947.

Kredslæge *Holger Schmedes*, Brædstrup (1908—11) er afgaaet ved Døden 11. September 1946.

Læge *Laust Laursen*, Frederiksberg (1910—11) er afgaaet ved Døden 12. Februar 1947.

Amtsforvalter *Ole Edvard Sonne*, Maribo (1910—12) er udnævnt til Dannebrogsmænd 31. Maj 1947.

Professor, Dr. phil. *Hartvig Frisch* (1910—14) er udnævnt til Undervisningsminister i Ministeriet Hedtoft 13. November 1947.

Overlæge *Axel Peter Olivarius Olsen*, Fødselsanstalten, Aarhus (1911—13) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 14. November 1947.

Stabslæge *Mads Brun-Pedersen* (1913—15) er udnævnt til Kommandør af Dannebrog 2. April 1947.

Dommer *Jens Damsgaard*, Skanderborg (1913—15) er afgaaet ved Døden 24. August 1946.

Justitsminister *Aage Ludvig Holberg Elmquist* (1913—14) er blevet Landsretssagfører i Svendborg igen 13. November 1947 Kl. 15. Valgt til Medlem af Folketinget den 28. Oktober 1947, men forbliver i Landstinget.

Overingeniør *H. A. L. Madslund*, København (1914—15) er afgaaet ved Døden 24. Marts 1947.

Provst for Grønland *Aage Bugge* (1914—17), der opholder sig i Danmark paa Orlov, er udnævnt til Ridder af Dannebrog 27. September 1947.

Direktør *Gustav Engberg Riemann*, Nordisk Livsforsikringsaktieselskab (1914—16) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 23. August 1947.

Overbibliotekar, Dr. phil. *Jean Anker*, Universitetsbiblioteket (1915—17) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 24. Januar 1947.

Medicinaldirektør, Dr. med. *Johannes Frandsen* (1916—17) er valgt til Medlem af Folketinget (Venstre, Københavns Amt) 28. Oktober 1947.

Statsmeteorolog *Johannes Olsen* (1916—17) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 23. Januar 1947.

Overlæge, Dr. med. *Hans Ulrik Møller* (1917—18) er udnævnt til Konsulent i Øjensygdomme ved Sundhedsstyrelsen 4. Oktober 1947.

Civilingeniør *Arne J. C. Olsen* (1917—18), der i mange Aar har opholdt sig i England, har tiltraadt Stillingen som tekn. Direktør i The Standard Yeast Company, Ltd., Cheswick, London, og driver desuden raadgivende Ingeniørvirksomhed indenfor Gæringsindustrien.

Provst *Jens Christian Richter*, Øland (1917—20) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 27. December 1946.

Dommer *Carl Larsen*, Kjellerup (1917—22) er konstitueret som Dommer i Vestre Landsret 1. November 1947.

Overlæge, Dr. med. *Otto Mikkelsen*, Kommunehospitalets 1. Afd. (1917—18) er udnævnt til Professor ved den kliniske Praktikantundervisning 1947.

Skoleinspektør *Helge Knudsen*, Bogense (1918—19) er udnævnt til Skoleinspektør ved Engelsborgskolen under Lyngby-Taarbæk kommunale Skolevæsen fra 1. Februar 1947.

Kredslæge *Oliver Henriksen*, Sakskøbing (1919—22) er udnævnt til Amtslæge i Nykøbing F.

Amtsforvalter *C. E. Rosman*, Aarhus (1920—22) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 31. Maj 1947.

Kontorchef *H. L. Thomsen*, Justitsministeriet (1925—28) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 16. September 1946.

Seminarieforstander og Højskoleforstander i Godthaab paa Grønland *Adelbert Fuglsang Damgaard* (1926—29) er udnævnt til Forstander for Ranum Statsseminarium fra 1. August 1947.

Vicedirektør i Direktoratet for Fængselsvæsenet *Axel Hye-Knudsen* (1929—32) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 14. November 1947.

Kontorchef *H. C. Jørgensen*, Københavns Statistiske Kontor (1931—34) er udnævnt til Kontorchef i 2. Lønklasse og har debuteret som Forfatter med Romanen »Pension Tusindfryd«.

Ekspeditionssekretær *William Nedergaard* (1931—33) er udnævnt til Vice-Kontorchef i Københavns Magistrats 3. Afd.

Cand. mag. *Jens Leth Nissen* (1931—34) er udnævnt til Adjunkt ved Frederikshavns kommunale Gymnasium fra 1. August 1947.

Fuldmægtig i Landbrugsministeriets Tørvekontor *Axel Vigild* (1931—34) er udnævnt til Amtsligningsinspektør for Ribe Amt (Esbjerg) fra 1. December 1946.

Finn Hasselager (1932—35) er beskikket til Sognepræst for Kastrup Menighed i Københavns Stift.

Sekretær i Hovedrevisoraterne under Finansministeriet *Jørgen Bredsdorff* (1933—36) er udnævnt til Fuldmægtig i Forvaltningsnævnets Sekretariat fra 1. Oktober 1947.

Ministersekretær, Fuldmægtig *Sigurd Veng Christensen*, Forsyningsministeriet (1933—35) er ansat som Direktør i Tobaksfirmaet Petersen & Sørensen, Horsens, November 1947.

Øjenlæge *Erik Westerlund* (1935—37) er blevet Dr. med. (Kliniske og arvebiologiske Studier over de primære Glaucomsygdomme) 18. September 1947 og har nedsat sig som Øjenlæge i Nykøbing F.

Kontorchef *Jens Otto Krag*, Arbejderbevægelsens Erhvervsraad (1936—39) er udnævnt til Minister for Handel, Industri og Søfart i Ministeriet Hedtoft 13. November 1947.

Kristian Müller.

Efterskrift.

Det er snart 25 Aar, siden jeg begyndte at samle disse Oplysninger til »Regensen«, og da min Viden om gamle Regensianere i det væsentlige indskrænker sig til Professor Julius Lassens Provstetid, er Tiden løbet fra mig, og jeg holder op nu.

Paa Falderebet har jeg haft den Glæde at se Interessen for denne Rubrik i Bladet give sig praktisk Udslag, idet Kontorchef H. C. Jørgensen, Statistisk Kontor, har meddelt mig Oplysninger om Regenskammerater fra hans egen Tid (1931—34). Jeg regner med, at H. C. Jørgensen vil fortsætte, og jeg haaber, at det maa lykkes Redaktøren af »Regensen« at samle nogle flere gamle Regensianere fra forskellige Aargange efter 1919, der vil paatage sig at være Meddelere om deres Samtidige, saaledes at Rubrikken kan blive mere fuldstændig.

25. November 1947.

Kristian Müller.

Generalforsamling i København

Lørdag den 30. November 1946 afholdtes ordinær Generalforsamling i Regensens Bibliotek. Til Dirigent valgtes Hjalmar V. Elmquist.

Formanden bød særskilt Velkommen til den nye Regensprovst og omtalte i sin Beretning om Aarets Hændelser Stabslæge Løbgers Causeri om Turen til Neuengamme, Provst Fabricius' Udflyttergilde og Atomfesten paa Fysisk Institut hos Prof. J. C. G. Jacobsen og hos Davidsen. Medens Beretningen godkendtes, maatte Kassereren have Hjælp af Dirigenten for at opnaa Godkendelse af Regensianersamfundets Regnskab.

Formanden og Bestyrelsen genvalgtes. I Stedet for Vigild, der afgik paa Grund af Udnævnelse til Amtsligningsinspektør for Ribe Amt, valgtes Sekretær i Indenrigsministeriet Niels Rasmussen. Albert Larsen og Løkkegaard genvalgtes til Revisorer.

De ca. 50 Deltagere i Generalforsamlingen vedtog enstemmigt følgende Tilføjelse til § 11 i Samfundets Love:

»Der oprettes en særlig jysk Afdeling af Regensianersamfundet med egne Vedtægter, Medlemmer og eget Kontingent. Dets Formaal skal svare til Regensianersamfundets, og dets Medlemmer skal alle være bosat i Jylland. Alle Fællesanliggender, derunder Bladet »Regensen«, afgøres af Regensianersamfundets Bestyrelse, der i den Anledning udvides med Formanden for den jyske Afdeling. Det økonomiske Mellemværende afgøres ved Aftale mellem de to Bestyrelser.«

Efter Generalforsamlingen var der Fællesspisning paa Salen.

Bakkefesten

Blandt Aarets Begivenheder i Regensianersamfundet maa Bakkefesten Søndag den 15. Juni nævnes som et særligt Punkt. Den afholdtes dels paa Bakkehuset, dels i Frederiksberg Have (i det gamle Josty).

Bakkehusets Bestyrer, ORS. Grünbaum, fortalte ved et Panchesold paa Aastedet om Bakkehuset og de Skæbner, der er knyttet dertil, og Museumsinspektør Andrup causerede velopløst om Kamma Rahbek og hendes samtidige. Under Bordet havde Museumsinspektør Jørgen Paulsen Ordet, og hans Tale, der en Tid syntes at beskæftige sig med Personaleforholdene paa Frederiksborg Slot, viste sig at munde ud i en Hyldest til den tilstedeværende daværende Justitsminister Elmquist eller maaske snarere dennes Underskrift, paa hvilken adskillige Prøver fremlagdes.

Festen fortsattes med Smørrebrød, Øl og Snaps i Josty (Slotskroen), hvor der var Lejlighed til en Dans. De deltagende ca. 30 Medlemmer med Damer og maaske navnlig de sidste var enige om, at der burde være flere Sammenkomster af denne Art, og man fandt, at der i det hele taget burde være flere Sammenkomster i Regensianersamfundet.

Regensianersamfundets Regnskab

1. September 1946 — 31. August 1947.

<i>Indtægt.</i>		<i>Udgift.</i>	
Kontingent 1945—46	108,00	Generalforsamlingen d. $\frac{30}{11}$ 1946	155,00
Kontingent 1946—47	1.642,00	Festen paa Bakkehuset og Slots-	
Renter	62,59	kroen d. $\frac{15}{11}$ 1947	73,50
	<u>Kr. 1.812,59</u>	Bladet »Regensen«	792,46
		÷ Annonceindtægt	325,00
		Bestyrelsesudgifter	467,46
		Spilleaftener paa Regensen	92,80
		Købt Kommuelærer Nørholms	107,86
		Originaltegning af Kaj Munk .	150,00
		Diverse Udgifter	169,03
			<u>Kr. 1.215,65</u>
Beholdning pr. $\frac{1}{10}$ 1946	3.565,85	Udgift	1.215,65
Indtægt	1.812,59	Beholdning pr. $\frac{31}{8}$ 1947	Kr. 4.162,79
	<u>5.378,44</u>	hvoraf Kr. 3.000,00 er baandlagt iflg.	
		Generalforsamlingsbeslutning	

✠ Karl Sørensen.

Den jyske Afdeling

1. Oktober 1946 — 1. Oktober 1947.

<i>Indtægt.</i>		<i>Udgift.</i>	
Overskud fra forr. Regnskabsaar	184,21	Underskud ved Generalforsam-	
Kontingent	506,00	lingen d. $\frac{16}{11}$ 1946	26,70
Restbeh. af Frimærker omvekslet	13,24	Diverse Udgifter til Duplikering,	
Renter pr. $\frac{30}{100}$ 1947 paa Spare-		Papir, Konvolutter, Frimærker	
kassebog Nr. 117716 m/ Ar-		m. m.	105,61
bejder Spare- og Laanekassen	6,23	Til Assistance ved Regnskabsfø-	
	<u>Kr. 709,68</u>	ringen fra $\frac{20}{11}$ 45 til $\frac{1}{10}$ 47:	
		30 Kr. + 25 Kr., ialt	55,00
			<u>187,31</u>
		Beholdning pr. $\frac{1}{10}$ 1947	522,37
			<u>Kr. 709,68</u>

Aarhus, den 25. Oktober 1947.

Carl Sørensen.

Regensianersamfundets Legat

1. September 1946 — 31. August 1947.

<i>Indtægt.</i>		<i>Udgift.</i>	
Kassebeholdning pr. $\frac{1}{10}$ 1946	47,21	2 Legatportioner à 250,00	500,00
Aarsbidrag	1.274,00	2 Legatportioner à 150,00	300,00
Renter	50,77	Overført til Kapitalkonto	500,00
	<u>Kr. 1.371,98</u>	Diverse Udgifter	65,21
		Kassebeholdning pr. $\frac{31}{8}$ 1947 ...	6,77
			<u>Kr. 1.371,98</u>

Formue pr. $\frac{31}{8}$ 1947:

1.400 Kr. à $\frac{3}{2}$ % Østift. Kreditf., 15. S.
500 » Kontant.

Karl Sørensen.

*Husker De HC fra Regensrevyerne 1931–34 saa
læs Debutromanen*

H. C. JØRGENSEN
PENSION TUSINDFRYD

Dr. phil. Svend Møller Kristensen skrev om den:

En Ætling af Gustav Wied

Findes der nogen bedre Skydeskive for en Satiriker end det lysegrønne danske Sommerpensionat, hvor Middelstanden dominerer og Snobberiet flourer og Maden er rigelig og bastant? H. C. Jørgensen har valgt det til Skueplads for en underholdende Roman, som kalder Gustav Wied frem i Læserens Erindring, overgivet og overdreven i Satiren, løssluppen og anarkistisk ligesom Wied, men knap saa indædt og fanatisk. Her færdes det knejsende Dydsmønster Frk. Højballe, hvis Navn man nok kan gennemskue; Grosserer Pracht med Frue, han er utilhyllet Pengeridder og hun en uhæmmet Snob; den forhenværende Oberst Valeur, som altid dundrer i Kommandotone, men er ejegod paa Bunden; den unge Digter Olsen, som forbløffer Pensionatet med Oplæsning af surrealistiske Vers; Hr. Suhr, som er Sandhedens Apostel og et Sidestykke til Wieds Knagsted; og diverse andre dels normale, skikkelige Mennesker dels temmelig specielle Udgaver af Racen ...

Kr. 8,50

Nyt Nordisk Forlag

ARNOLD BUSCK